

[Dorte Bennedsen]

sourcer ind, men stemmen udtrykte noget i den retning, så det er lykkedes at holde ansøgerbyrden stangen. Jeg kan ikke dy mig for at komme med en enkelt bemærkning om, at jeg kan huske en periode i en anden flygtningesag, der også har en vis interesse for øjeblikket. I den periode steg behandlingstiderne, fordi man i en tid med et stigende antal ansøgere skar 11 pct. ned på personalet i direktoratet. Det er klart, der har været et efterslæb i direktoratet.

Jeg vil også gerne sige, at de kroner, der bruges i Direktoratet og i første instans hos politiet, de kommer jo tifold hjem igen. Er det ikke noget med, at udgifterne til ophold for en asylansøger er 10 gange direktoratets totaludgifter? Så det er god husholdningsøkonomi at sætte hurtigt ind fra første instans. Jeg er godt klar over, at der er måde med, hvor langt sagsbehandlingstiden kan komme ned. Men det har da ikke noget at gøre med, at vi har brugt vores sidste ressourcer. Ministeren får en masse løse ressourcer i den anden ende, frie ressourcer, hvis han styrker førsteinstansbehandlingen.

Så vil jeg sige til dette med, at systemet skal kunne klare disse eventuelt kommende folkevandringer: Det kan ministeren ikke mene at vi klarer over loven. Vi er nødt til at tage stilling til det, når det tidspunkt kommer.

En af de ting, vi må konstatere i dag, er, at vi har et godt fungerende system for åbenbart grundløse ansøgere, og det kan vi styrke og udbygge. Men vi kan da ikke lave en flygtningelov eller udlændingelov i dag, der kan løse problemerne, hvis vi pludselig får store folkevandringer. Så er jeg temmelig overbevist om, at dette Folketing bliver samlet og drøfter den situation.

Justitsministeren (Engell):

Jeg er glad for, at debatten ser ud til at kunne munde ud i enighed om nogle punkter i hvert fald, og jeg er glad for det tilsagn, som fru Dorte Bennedsen gav for så vidt angår ambassadeansøgningerne. Det skal vi drøfte grundigt.

Så vil jeg sige, at det er rigtigt, vi kan ikke med loven i hånd forhindre et sammenbrud, der fremkalder en helt uventet kaotisk situation. Men man skal ikke overse, at når det i vid udstrækning, det tror jeg godt jeg vil sige,

er lykkedes for os at styre det område bedre end måske mange andre steder, er det, fordi vi har nogle ret klare bestemmelser, når det gælder; enten får man opholdstilladelse i Danmark, eller også får man det ikke, og så må man rejse ud af landet.

Det bliver sværere og sværere, og det bliver sværere og sværere i mange vesteuropæiske lande, hvor vi typisk oplever, ud over den illegale immigration, et betydeligt antal mennesker, som bare opholder sig i landet uden at have noget lovligt opholdsgrundlag, en egentlig opholdstilladelse.

Det er den situation, jeg mener vi skal gøre alt for at forhindre i Danmark, så vi fortsat har nogle klare retningslinjer. Og vi skal heller ikke overse den signaleffekt, der trods alt er og vil være i forhold til mange, der kunne tænke sig at spekulere i et system, der ikke er tilstrækkeligt effektivt. Det er også den effekt, jeg mener vi skal have i bagehovedet, når vi drøfter disse ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om direkte demokrati (vejledende folkeafstemninger ved vælgerinitiativ).

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 22/10 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Beslutningsforslag nr. B 7, som jeg i øvrigt vil rose forslagsstillerne for, når det gælder den kvalitative udformning og indholdsmæssige standard, går ud på, at der skal gennemføres en generel lov om vejledende folkeafstemninger ved vælgerinitiativ. 20.000 vælgere skal kunne forlange, at der afholdes en landsdækkende vejledende folkeafstemning om et hvilket som helst emne udvalgt af de pågældende vælgere. Tilsvarende skal 5 pct. af vælgerne i en region eller kommune kunne forlange, at der afholdes en vejledende folkeafstemning i den pågældende region eller kommune.